

UOHSX004597B

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R22,23/2011/VZ-5510/2012/310/JSI

V Brně dne: 22. března 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 24. 1. 2011 podaném zadavatelem –

- **Dopravním podnikem hl. m. Prahy, akciovou společností**, IČ 00005886, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha, za niž jedná Ing. Petr Oumrt, zaměstnanec společnosti, a o rozkladu ze dne 24. 1. 2011 podaném vybraným uchazečem – společností
- **C D V služby, s. r. o.**, IČ 49356445, se sídlem Radlická 3185/1c, 150 00 Praha, za niž jedná Tomáš Pfortner, jednatel, která dne 30. 6. 2008 uzavřela smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky se společností **V-TRADE, s. r. o.**, IČ 25564188, se sídlem Francouzská 30, 602 00 Brno, za niž jedná Antonín Vítek, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S267/08/VZ-18641/2010/540/VKu ze dne 7. 1. 2011 ve věci přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Úklid stanic metra**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 26. 5. 2008 pod ev. č. 6001809,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S267/08/VZ-18641/2010/540/VKu ze dne 7. 1. 2011

potvrzuji

a podané rozklady

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný dle ust. § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, obdržel podněty k přezkoumání úkonů zadavatele – Dopravního podniku hl. m. Prahy, akciové společnosti, IČ 00005886, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Úklid stanic metra“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 26. 5. 2008 pod ev. č. 6001809.
2. Zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel tři nabídky. Jednou z nich byla nabídka společností C D V služby, s. r. o., IČ 49356445, se sídlem Radlická 3185/1c, 150 00 Praha (dále i „**C D V služby, s. r. o.**“ nebo „**vybraný uchazeč**“), a V-TRADE, s. r. o., IČ 25564188, se sídlem Francouzská 30, 602 00 Brno (dále jen „**V-TRADE, s. r. o.**“), které dne 30. 6. 2008 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky (dále společně též „**sdružení CDV**“). Jedna z podaných nabídek byla vyloučena, neboť neodpovídala zadávacím podmínkám, další dva uchazeči byli vyloučeni z důvodu nedoložení některých požadavků zadavatele. Dne 8. 8. 2008 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení dle ust. § 84 odst. 1 písm. b) zákona z důvodu vyloučení všech uchazečů, kteří podali nabídku. Zadavatel uvedl, že po uplynutí lhůty pro podání námitek zadá veřejnou zakázku v souladu s ust. § 22 odst. 1 zákona v jednacím řízení s uveřejněním a k jednání vyzve všechny uchazeče, kteří podali nabídku. Z předložené dokumentace Úřad zjistil, že nabídková cena předložená dvěma ze tří uchazečů překročila předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 320 mil. Kč v podstatě čtyřnásobně a cena třetí nabídky, která byla srovnatelná s cenou uvedenou v oznámení zadávacího řízení, byla hodnotící komisí považována jako mimořádně nízká nabídková cena.
3. Úřad seznámil zadavatele s pochybnostmi o souladu jeho postupu se zákonem a vzhledem k tomu, že bylo zadávací řízení zrušeno, rozhodl Úřad, že správní řízení nebude v daném okamžiku v této věci zahájeno. Vyzval zadavatele, aby ho o dalším postupu informoval.
4. Úřadu bylo dne 24. 9. 2008 doručeno zadavatelem písemné sdělení, v němž uvedl, že v mezidobí obdržel námítku sdružení CDV, které vyhověl a následně s ním dne 5. 9. 2009 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.
5. Jelikož zadavatel i přes původní zrušení veřejné zakázky v zadávacím řízení pokračoval a pochybnost Úřadu o souladu postupu zadavatele se zákonem přetrvávala, Úřad zahájil správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. S267/2008/VZ-19600/2008/540/VK ze dne 30. 9. 2008. Oznámení o zahájení správního řízení obdrželo sdružení CDV dne 2. 10. 2008 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno. Usnesením č. j. S267/2008/VZ-19659/2008/540/VK ze dne 30. 9. 2008 stanovil

---

¹ Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné v době provedení úkonu Úřadu, nebo v době provedení úkonů jednotlivých účastníků řízení.

Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

6. Dne 8. 1. 2009 vydal Úřad rozhodnutí ve věci č. j. S267/2008/VZ-21570/2008/540/VK, v němž konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 63 odst. 4 zákona, neboť v bodu III.2.2. oznámení o zakázce nestanovil předpoklady podle § 63 odst. 1 zákona, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, když požadoval, aby průměrný obrat uchazeče za plnění s ohledem na předmět veřejné zakázky neklesl za poslední tři roky pod limit 20 mil. Kč, a když v rámci seznamu významných služeb požadoval doložení realizace služby komplexního a nepřetržitého úklidu stanic podzemní hromadné dopravy, a to minimálně po dobu 12 měsíců a v rozsahu minimálně současně uklízených 6 stanic, přičemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na tuto veřejnou zakázku byla dne 5. 9. 2008 uzavřena smlouva. Za spáchání tohoto správního deliktu uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 800 000 Kč. Úřad ve výše uvedeném rozhodnutí dále rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ust. § 13 odst. 2 zákona, když předpokládanou hodnotu veřejné zakázky nestanovil v souladu s pravidly stanovenými v zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění, a v ust. § 110 odst. 4 zákona, když před uplynutím lhůty pro podání námitek proti vyloučení z účasti v zadávacím řízení zrušil zadávací řízení, přičemž v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tento postup ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky.
7. Druhostupňovým rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. UOHS-R8,10/2009/VZ-5545/2009/310-JVa ze dne 6. 5. 2009 bylo prvostupňové rozhodnutí č. j. S267/2008/VZ-21570/2008/540/VK ze dne 8. 1. 2009 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání s tím, že Úřadu bylo uloženo, aby v novém řízení zohlednil i skutečnosti uvedené v doplnění rozkladu zadavatele ze dne 17. 4. 2009, a to včetně obsahu předložených příloh.
8. Dne 9. 6. 2009 oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-7272/2009/540/VKu, že ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S267/2008/VZ/VKu se pokračuje a téhož dne jim usnesením č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-7274/2009/540/VKu stanovil lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vyjádření společnosti C D V služby, s.r.o. obdržel Úřad dne 29. 6. 2009 a téhož dne obdržel i vyjádření od zadavatele. Dne 15. 10. 2009 požádal Úřad dopisem společnost České dráhy, a. s., IČ 70994226, se sídlem nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha, o vyjádření k povaze úklidových služeb, které jsou zajišťovány pro vlaková nádraží v Praze.
9. Po opětovném přezkoumání případu vydal Úřad dne 8. 1. 2010 nové rozhodnutí ve věci č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu, kterým konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úklid stanic metra“ nedodržel postup stanovený v ustanovení § 63 odst. 4 zákona tím, že v bodu III.2.2. oznámení o zakázce nestanovil předpoklady podle § 63 odst. 1 cit. zákona, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, když

požadoval, aby průměrný obrat uchazeče za plnění s ohledem na předmět veřejné zakázky neklesl za poslední tři roky pod limit 20 mil. Kč, a když v rámci seznamu významných služeb požadoval doložení realizace služby komplexního a nepřetržitého úklidu stanic podzemní hromadné dopravy, a to minimálně po dobu 12 měsíců a v rozsahu minimálně současně uklízených 6 stanic, přičemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na tuto veřejnou zakázku byla dne 5. 9. 2008 uzavřena smlouva. Dále Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postupy stanovené v ust. § 13 odst. 2 zákona a v ust. § 110 odst. 4 zákona, přičemž však v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tyto postupy ovlivnily výběr nejvhodnější nabídky. Za spáchání správního deliktu uložil Úřad zadavateli podle ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 800 000 Kč.

10. Druhostupňovým rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010 bylo v řízení o rozkladech podaných zadavatelem a sdružením CDV prvostupňové rozhodnutí č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu ze dne 8. 1. 2010 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání s tím, že předseda Úřadu v tomto zrušujícím rozhodnutí uvedl, že námitky obou podaných rozkladů nepovažuje způsobilé podnítit zrušení uvedeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, avšak nad rámec jejich námitek shledal nedostatky ve formulaci výroku II. tohoto rozhodnutí a dále jeho nepřezkoumatelnost v části odůvodnění týkající se výše uložené sankce. Z těchto důvodů vrátil věc Úřadu k novému projednání a uložil mu opravit výrok rozhodnutí do zákonné dikce a přezkoumatelně odůvodnit závěry ohledně uložené sankce.

II. Napadené rozhodnutí

11. Po opětovném přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 7. 1. 2011 rozhodnutí č. j. VZ/S267/08/VZ-18641/2010/540/VKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání šetřené veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v ustanovení § 63 odst. 4 zákona, neboť v bodu III.2.2. oznámení o zakázce nestanovil kvalifikační předpoklady podle § 63 odst. 1 zákona odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, když požadoval, aby průměrný obrat uchazeče za plnění s ohledem na předmět veřejné zakázky neklesl za poslední tři roky pod limit 20 mil. Kč, a když v rámci seznamu významných služeb požadoval doložení realizace služby komplexního a nepřetržitého úklidu stanic podzemní hromadné dopravy, a to minimálně po dobu 12 měsíců a v rozsahu minimálně současně uklízených 6 stanic, přičemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na tuto veřejnou zakázku byla dne 5. 9. 2008 uzavřena smlouva. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postupy stanovené v ust. § 13 odst. 2 zákona a v ust. § 110 odst. 4 zákona, přičemž však v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tyto postupy podstatně ovlivnily nebo mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. uložil Úřad zadavateli výrokem III. napadeného rozhodnutí podle ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 800 000 Kč.
12. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval postavením zadavatele, přičemž konstatoval, že zadavatel naplňuje obě podmínky stanovené v ust. § 2 odst. 2 písm. d)

zákona a je veřejným zadavatelem dle zákona. Ve vztahu k předmětu veřejné zakázky Úřad uvedl, že veřejná zakázka byla zadána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti veřejného zadavatele, a proto se na něj v souladu s ust. § 2 odst. 7 zákona v rámci šetřeného případu použijí ustanovení zákona vztahující se na sektorové zadavatele.

13. Co se týče vymezení rozsahu a minimální úrovně ekonomických a finančních a technických kvalifikačních předpokladů Úřad konstatoval, že vyžadovat doložení průměrného obratu a referenci o realizaci obdobné služby pouze ve vztahu k úklidu stanic podzemní hromadné dopravy není objektivně zdůvodnitelné. Tento požadavek zadavatele nelze považovat za přiměřený a odpovídající druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky. Předmětná veřejná zakázka nevykazuje podstatné odlišnosti od úklidových služeb s obdobným charakterem, např. při úklidu vlakových nádraží, který dle vyjádření Českých drah u větších vlakových nádraží rovněž probíhá v nočních hodinách mimo přepravní dobu a některé prostory se stejně jako v případě metra nacházejí v podzemí. Z toho vyplývá, že nároky kladené na zdravotní stav zaměstnanců pro práci v podzemí jsou srovnatelné.
14. Výčet charakteristických znaků úklidu stanic metra nepovažuje Úřad za natolik významný a specifický, aby zadavatele opravňoval k omezení požadavků na prokázání technických a ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů pouze na dodavatele poskytující služby úklidu a odstraňování graffiti v podzemní hromadné dopravě. Zadavatel vymezením ekonomických a finančních a technických kvalifikačních předpokladů neodůvodněně vyloučil předložení obratu a referencí prokazujících realizaci obdobných zakázek u jiných zadavatelů než provozovatelů podzemní hromadné dopravy. Zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení nestanovil kvalifikační předpoklady podle ust. § 63 odst. 1 zákona, čímž nedodržel postup stanovený v ust. § 63 odst. 4 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
15. K předpokládané hodnotě veřejné zakázky Úřad uvedl, že zadavatel je povinen před zahájením zadávacího řízení určit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu s ust. § 13 odst. 1 zákona. Úřad nepovažuje za podložené vyjádření zadavatele, že vzhledem „ke změně systému účtování za odstraňování graffiti“ nemohl vycházet z minulých účetních dat, neboť změna systému účtování nemohla způsobit, že si zadavatel nebyl vědom ceny, kterou za odstraňování graffiti hradil v minulých účetních obdobích. Postup zadavatele byl nedostatečný a zadavatel tak porušil ust. § 13 odst. 2 zákona, neboť nestanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu s pravidly stanovenými zákonem a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění.
16. Zadavatel rozhodl o vyloučení zbývajících dvou uchazečů dne 8. 8. 2008 a téhož dne rozhodl i o zrušení zadávacího řízení, přičemž obě rozhodnutí oznámil uchazečům dopisy ze dne 12. 8. 2008. Tímto postupem zadavatel porušil ust. § 110 odst. 4 zákona, neboť před uplynutím lhůty pro podání námitek proti vyloučení z účasti v zadávacím řízení zrušil zadávací řízení.

17. Uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem, přestože nedodržel postup stanovený zákonem, naplnil dle Úřadu zadavatel skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
18. K uložené sankci Úřad po přezkoumání naplnění podmínek pro její uložení s odkazem na § 120 odst. 1 a 2 zákona uvedl, že postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že pokud by zadavatel dodržel postup stanovený zákonem a kvalifikační předpoklady stanovil dle zákona, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout nižší nabídkovou cenu požadovaných služeb než uchazeči, kteří podali nabídku. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad dále v úvahu tu skutečnost, že zadavatel svým postupem, kdy v bodu III.2.2. oznámení o zakázce nestanovil předpoklady podle § 63 odst. 1 zákona, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, neumožnil v zadávacím řízení účast dalších možných dodavatelů, kteří by jinak byli k plnění zakázky objektivně způsobilí. Vzhledem k tomu, že zadavatel svým postupem nepřipustně omezil okruh uchazečů, kteří se mohli účastnit veřejné zakázky, zabránil tak dle Úřadu proběhnutí řádné soutěže o přidělení zakázky, protože nabídka vybraného uchazeče nebyla vystavena odpovídajícímu konkurenčnímu prostředí. Úřad konstatuje, že ani zadávání náročné veřejné zakázky nesmí vést k tomu, že požadavky na kvalifikaci jsou nastaveny takovým způsobem, že tím je prakticky vyloučena soutěž mezi uchazeči. Postup, kdy zadavatelé při zadávání veřejné zakázky omezují, resp. vylučují soutěžní prostředí, je jedním z nejzávažnějších porušení zákona, jehož cílem je zejména zajistit efektivní vynakládání veřejných prostředků. V šetřeném případě se o veřejnou zakázku v důsledku nepřipustně omezujících kvalifikačních požadavků mohl ucházet pouze velmi úzký okruh dodavatelů, přičemž zadavateli musela být tato skutečnost při zpracovávání zadávacích podmínek předem známa. Dle Úřadu přitom nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a stanovil přiměřené kvalifikační požadavky, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout výhodnější plnění než vybraný uchazeč.
19. Při stanovení výše uložené sankce Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že postup zadavatele v rámci šetřeného zadávacího řízení byl zatížen i dalšími vadami, když zadavatel nesprávně stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a neoprávněně zrušil zadávací řízení, kteréžto skutečnosti byly rovněž předmětem šetření Úřadu. Na druhou stranu vzal Úřad jako polehčující okolnost v úvahu skutečnost, že zadavatel, ačkoliv soutěžní prostředí podstatným způsobem omezil, nevyloučil ho zcela, neboť oznámením byla veřejná zakázka řádně zveřejněna. Vzhledem k tomu, že ke zveřejnění došlo i v Úředním věstníku Evropské unie, mohli se zadávacího řízení účastnit i dodavatelé, kteří poskytují obdobné služby v zahraničí.
20. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl k nálezu Ústavního soudu č. 405 uveřejněnému ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb.² Z informací zveřejněných na portále www.justice.cz Úřad zjistil, že v roce 2008 je u zadavatele patrné zlepšování hospodářských výsledků – zadavatel ukončil tento rok se ziskem 50 954 000 Kč, i peněžní tok z provozní činnosti a celkový stav peněžních prostředků (tj. celkové *cash flow*) je v kladných číslech. O pozitivním

² Pozn.: Správné označení nálezu Ústavního soudu ČR je č. 405/2002 Sb., uveřejněn ve sbírce zákonů částka 142/2002.

trendu lze hovořit i v případě konstantního růstu tržeb a poklesu krátkodobých pohledávek. Nižší hodnota likvidity je způsobena vysokým objemem krátkodobých závazků. Společnost rovněž vynakládá vysoké výdaje na investice. Z výroční zprávy zadavatele za rok 2009 umístěné na jeho internetových stránkách www.dpp.cz Úřad dále zjistil, že tržby zadavatele z jízdného dosáhly v roce 2009 částky 4 214 136 000 Kč, k 31. 12. 2009 disponoval peněžními prostředky a jejich ekvivalenty (tj. pokladní hotovostí, penězi na cestě a na účtech v bankách) v celkové výši 273 110 000 Kč, skutečně čerpané dotace od hlavního města Prahy činily v roce 2009 celkem 13 277 660 000 Kč. S ohledem na uvedené Úřad konstatoval, že vzhledem k objemu prostředků, s nimiž zadavatel hospodaří, nelze stanovenou výši pokuty považovat za likvidační.

21. Úřad při stanovení výše sankce dále zohlednil skutečnost, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocitována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání.
22. Zároveň má pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem vedle represivní funkce – postihu za porušení povinností stanovených zákonem, splnit také funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu a nápravy tedy nelze dosáhnout jinak.

III. Námitky rozkladů

Rozklad zadavatele

23. Proti uvedenému rozhodnutí podal v zákonné lhůtě dne 25. 1. 2011 zadavatel rozklad, který směřuje proti výroku I. a III. napadeného rozhodnutí.
24. Zadavatel v podaném rozkladu rekapituluje dosavadní průběh správního řízení a konstatuje, že Úřad ve svém rozhodnutí rozhodl stejně jako v původním rozhodnutí č. j. S267/2008/VZ-21570/2008/540/VK ze dne 8. 1. 2009, které bylo dne 6. 5. 2009 zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. UOHS-R8,10/2009/VZ-5545/2009/310-JVa, a ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu ze dne 8. 1. 2010, které bylo zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. UOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010. Zadavatel namítá, že výše uvedená rozhodnutí předsedy Úřadu jsou ve vzájemném rozporu, když předseda Úřadu svým původním rozhodnutím UOHS-R8,10/2009/VZ-5545/2009/310-JVa ze dne 6. 5. 2009 zrušil prvostupňové rozhodnutí z důvodu existence závažných vad majících vliv na jeho zákonnost a přezkoumatelnost, zatímco v rozhodnutí č. j. UOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010 již Úřadu tyto vady nevytýká, ačkoliv nové prvostupňové rozhodnutí je fakticky obsahově totožné, když bylo doplněno pouze o vyjádření společnosti České dráhy, a. s., ze dne

18. 11. 2009, které si Úřad vyžádal. Dále namítá, že druhostupňové rozhodnutí ze dne 13. 9. 2010 nebylo vydáno v zákonem stanovené lhůtě.

25. Zadavatel dále uvádí totožné argumenty jako ve svém rozkladu proti rozhodnutí č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu ze dne 8. 1. 2010. Opakovaně namítá, že Úřad se dostatečně nevypořádal s otázkou specifik úklidu stanic metra, které zadavatele opravňují ke stanovení předmětných kvalifikačních předpokladů. I z vyjádření společnosti České dráhy, a. s., ze dne 18. 11. 2009, které si Úřad vyžádal, dle něj vyplývá, že charakter úklidu vlakových nádraží vykazuje v porovnání s úklidem prostor metra zásadní odlišnosti. V této souvislosti uvádí zadavatel opětovně přítomnost technologických zařízení pod vysokým napětím, ochranného systému k zajištění bezpečnosti obyvatel, protichemického varovného systému a pořádání bezpečnostních akcí. Vzhledem k těmto specifikům považuje zadavatel prostory metra za zcela jedinečné a stanovené kvalifikační předpoklady za opodstatněné.
26. Zadavatel poukazuje na skutečnost, že úklid prostor metra probíhá pouze během noční výluky jeho provozu, což klade značné nároky na organizační a logistické schopnosti dodavatele úklidových služeb a zkušenosti jeho zaměstnanců. Zadavatel se neztotožňuje s názorem Úřadu, že nároky kladené na zdravotní stav zaměstnanců pro práci v podzemních prostorech metra jsou srovnatelné s nároky pro práci při úklidu podchodů a příchodů k nástupištím vlakových nádraží. Konstatuje, že technologie obou typů dopravy jsou diametrálně odlišné (způsob napájení souprav a s tím související technologická zázemí a rizika), metro je podle zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, drahou speciální. Zadavatel uvádí, že rovněž počet přepravených osob je u metra několikanásobně vyšší než počet osob přepravených vlakem.
27. Dále zadavatel konstatuje, že v celé České republice neexistuje alespoň šest nádraží, která by obsahovala takový rozsah podzemních prostor jako je tomu v případě podzemních stanic metra. Pokud by tedy zadavatel v podmínkách zadání připustil, že splnění daného technického kvalifikačního předpokladu lze prokázat i doložením realizace významné služby ve vztahu k úklidu vlakových nádraží zahrnující významnější podzemní prostory, nemělo by to vliv na okruh uchazečů.
28. Vyjádření Úřadu ohledně novelizace ust. § 27 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), považuje zadavatel za nejasné a nemající vztah k šetřené problematice.
29. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí odkazuje zadavatel znovu na výsledek šetření podnětu č. j. ÚOHS-P364/2009-9810/2009/540/KKo ze dne 5. 8. 2009, v němž Úřad dospěl k závěru, že technický kvalifikační požadavek na doložení seznamu stavebních prací spočívajících v rekonstrukci školských objektů probíhajících za provozu školy je přiměřený a odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky. I s ohledem na tento závěr Úřadu považuje zadavatel jím stanovené kvalifikační předpoklady za učiněné v souladu se zákonem.

30. Zadavatel uvádí, že existuje řada dodavatelů splňujících jím stanovené požadavky, kteří se zadávacího řízení neúčastnili, stanovením kvalifikačních předpokladů nedošlo k zásadnímu omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení. Vzhledem k tomu, že zadavatel vymezil kvalifikační předpoklady v souladu se zákonem, nesouhlasí s uložením pokuty. Ve vztahu k jejímu odůvodnění uvádí, že údaje o finanční situaci zadavatele uvedené Úřadem na základě informací z výročních zpráv zadavatele jsou nepravdivé a vytržené z kontextu. Ve vztahu ke kompenzaci letošní finanční ztráty ze strany hlavního města Prahy zadavatel sděluje, že se jedná o prokazatelnou ztrátu dopravce ve smyslu ust. § 39a zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o drahách“). Obdrženou kompenzaci je zadavatel povinen každý rok vyúčtovat a případný přeplatek vrátit.
31. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v rozkladu, zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodnutí v napadeném rozsahu zrušil a správní řízení v tomto rozsahu zastavil.

Rozklad vybraného uchazeče

32. Proti napadenému rozhodnutí podal v zákonné lhůtě dne 25. 1. 2011 rozklad i vybraný uchazeč, který v rozkladu výslovně uvádí, že jej podává pouze proti výroku I. napadeného rozhodnutí. Dle jeho názoru trpí napadené rozhodnutí stejnými vadami, jakými trpělo původní prvostupňové rozhodnutí č. j. S267/2008/VZ-21570/2008/540/VK ze dne 8. 1. 2009. Úřad podle něj v napadeném rozhodnutí opakovaně nerespektoval závěry rozhodnutí předsedy Úřadu ÚOHS-R8,10/2009/VZ-5545/2009/310-JVa ze dne 6. 5. 2009 a napadený výrok trpí stále stejnými vadami. Vybraný uchazeč namítá nekonzistentnost rozhodnutí předsedy Úřadu, který svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010 zrušil prvostupňové rozhodnutí z jiných důvodů a evidentní vady, které Úřadu vytkl ve svém předchozím rozhodnutí, opominul.
33. Vybraný uchazeč trvá na tom, že kvalifikační kritéria byla stanovena zcela v souladu se zákonem a potřebami zadavatele. Uvádí, že úklid stanic metra nelze srovnávat s úklidem jiných prostor, a to ani vlakových nádraží, což vyplývá i z vyjádření společnosti České dráhy, a. s., ze dne 18. 11. 2009. Úvahy Úřadu o povaze úklidu stanic metra považuje za neodborné a jdoucí nad rámec jeho pravomocí svěřených mu zákonem. Vybraný uchazeč uvádí, že předmětný výrok I. rozhodnutí je nejen v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, ale i v rozporu se základními zásadami činnosti právních orgánů podle hlavy II. správního řádu. Závěrem vybraný uchazeč navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

IV. Řízení o rozkladech

34. Správní orgán prvního stupně určil usneseními č. j. VZ/S267/08/VZ-1390/2011/540/VKu ze dne 26. 1. 2011 a č. j. VZ/S267/08/VZ-1391/2011/540/VKu ze dne 26. 1. 2011 všem účastníkům správního řízení lhůtu pěti dnů k vyjádření k podaným rozkladům. Ve stanovené lhůtě Úřad obdržel pouze vyjádření vybraného uchazeče C D V služby, s. r. o., který se ztotožnil s rozkladovou argumentací zadavatele.

35. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
36. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladech a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
37. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S267/08/VZ-18641/2010/540/VKu ze dne 7. 1. 2011 rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úklid stanic metra“ nedodržel postup stanovený v ustanovení § 63 odst. 4 zákona, dále že zadavatel nedodržel postup stanovený v ust. § 13 odst. 2 zákona a v ust. § 110 odst. 4 zákona, přičemž v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a tím, že za spáchání uvedeného správního deliktu uložil zadavateli podle ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 800 000 Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladů

38. V dané věci šetřené veřejné zakázky byly sice podány rozklady ze strany dvou účastníků správního řízení, s ohledem na obsah námitek v nich obsažený však považuji za vhodné se k předestřené argumentaci vyjádřit souhrnně a odůvodnění tohoto rozhodnutí již dále nestrukturovat.
39. Jak již bylo k objasnění průběhu vedeného správního řízení uvedeno výše, je třeba předně uvést, že v dané věci byla vydána již tři prvostupňová rozhodnutí. Nejprve bylo vydáno rozhodnutí č. j. S267/2008/VZ-21570/2008/540/VKu ze dne 8. 1. 2009, které bylo dne 6. 5. 2009 zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R8,10/2009/VZ-5545/2009/310-JVa. Důvodem zrušení byla v prvním případě skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí bylo zatíženo závažnými vadami majícími vliv na jeho zákonnost a přezkoumatelnost. Úřadu bylo ze strany nadřízeného správního orgánu uloženo, aby se řádně vypořádal s argumenty účastníků správních řízení, a to včetně skutečností doložených zadavatelem v doplnění rozkladu proti tomuto původnímu rozhodnutí. Úřadu bylo rovněž doporučeno, aby dbal zvýšené pozornosti formálnímu zpracování rozhodnutí, a to s ohledem na provedené opravy zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí. Úřad v dalším řízení tedy postupoval v souladu se závěry prvního rozhodnutí předsedy Úřadu v této věci a dne 8. 1. 2010 vydal nové prvostupňové rozhodnutí č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu, v němž se plně vypořádal s veškerými argumenty účastníků řízení, navíc si v souladu se závazným právním názorem předsedy Úřadu vyžádal stanovisko společnosti České dráhy, a.s. Skutečnost, že nově vydané rozhodnutí již netrpělo vadami, které byly shledány u předchozího prvostupňového rozhodnutí, byla potvrzena rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010, v němž je

mimo jiné jednoznačně uveden závěr, že nerespektování předchozího rozhodnutí ze strany Úřadu není podavatelem rozkladu nijak podloženo. Důvodem, proč předseda Úřadu zrušil prvostupňové rozhodnutí č. j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu ze dne 8. 1. 2010, byl výrok II. tohoto rozhodnutí, který ani jeden z uchazečů ve svých předchozích rozkladech ani nyní nijak nenapadají, a dále uložená sankce a její odůvodnění. Důvody zrušení rozhodnutí byly tedy zcela odlišné od důvodů zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí, přičemž Úřad v novém rozhodnutí (v pořadí druhém) zhojil vady mu vytýkané, když dodatečně zohlednil i skutečnosti dříve nezohledněné.

40. V napadeném rozhodnutí je potom v souladu se závěry předchozího druhostupňového rozhodnutí více konkretizován nejen výrok II., ale i odpovídající část odůvodnění vztahující se k uložené sankci. Účastníci řízení ve svých nyní podaných rozkladech opětovně napadají pouze výrok I. rozhodnutí (vybraný uchazeč), resp. jeho výrok I. a III. rozhodnutí (zadavatel). Považuji zde tedy za nutné akcentovat, že s výrokem I. napadeného rozhodnutí jsem se v rámci odůvodnění předchozího rozhodnutí o rozkladech č. j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13. 9. 2010 již ztotožnil. Podstatným závěrem posledně citovaného rozhodnutí bylo, že požadavek na doložení průměrného obratu a referenci obdobné služby výlučně ve vztahu k úklidu stanic podzemní hromadné dopravy není objektivně zdůvodnitelný. Vzhledem k tomu, že rozklady podané oběma účastníky správního řízení v podstatě neobsahují oproti opravným prostředkům uplatněným v průběhu správního řízení žádné nové skutečnosti, bylo by namísto zcela odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. na výše zmíněnou část druhostupňového rozhodnutí ze dne 13. 9. 2010. Pakliže však má být tímto nyní vydávaným rozhodnutím správní řízení ukončeno, pro větší přehlednost a srozumitelnost považuji za vhodné podstatné závěry v této věci sumarizovat.
41. Ohledně objektivní zdůvodnitelnosti požadavku na doložení průměrného obratu a referenci obdobné služby výlučně ve vztahu k úklidu stanic podzemní hromadné dopravy uvádím, že sice existují úklidové služby obdobného charakteru, jejichž provádění je spojeno se specifickými požadavky a zvýšenou mírou rizika např. na pracovníky provádějící úklid, dobu úklidu, podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví aj., což je dokumentováno i vyjádřením společnosti České dráhy, a. s., ze dne 18. 11. 2009, které vzniklo v návaznosti na dodatečné šetření Úřadu. Nutnost odstraňování graffiti nebo zvýšený objem nečistot v určitém ročním období a úklid v prostorách, kde se pohybuje zvýšené množství lidí, není však ryším specifikem stanic metra, jak mj. dokládá i naposledy citované vyjádření. Argumentace potřebou vybavení speciálními technickými prostředky, která byla učiněna dodatečně, musí být v této souvislosti pocíťována jako účelová. I další úvahy o specifičnosti této zakázky, spočívající v existenci složitých technologických zařízení, vyšší finanční náročnosti služby, důležitosti technologického vybavení či jeho odpisování, nepovažuji za natolik jedinečné a významné, aby tím bylo možné prokázat potřebu omezení požadavků výlučně na dodavatele již dříve poskytující úklidové služby v podzemní hromadné dopravě. Je pravdou, že v prostorách vlakových nádraží se nenacházejí technologická zařízení pod vysokým napětím (resp. jsou jiného charakteru), ochranný systém k zajištění bezpečnosti obyvatel, protichemický varovný systém a neprobíhají zde bezpečnostní práce. Nicméně zdůrazňuji, že z námitek nevyplývá až tak velká specifičnost služby či dokonce zcela žádná. Připomínám, že v daném případě se dle tvrzení zadavatele úklid neprovádí v době zvýšeného pohybu lidí ve

stanicích. Dovedením většiny námitek tohoto typu *ad absurdum* by tyto služby při prvním zahájení provozu metra nemohla provádět žádná tuzemská společnost nebo by musel být stanoven požadavek na zaškolení pracovníků při úklidu v zahraničním metru. Další argumentace stran technologického vybavení, rychlosti odpisů z odborného vyjádření, které by mělo dle mínění navrhovatelů rozkladu zdůvodnit specifičnost požadavků apod., jen zesilují účelovost vyznění kvalifikačních podmínek kladených na uchazeče v této veřejné zakázce.

42. Na rozdíl od zadavatele jsem toho názoru, že analogie s obdobnými službami prováděnými v rámci úklidu vlakových nádraží společnosti České dráhy, a. s., je případná. Je pravdou, že se v případě stanic metra a vlakových stanic společnosti České dráhy, a. s., nejedná o zcela shodné prostředí, nicméně odlišující znaky nepovažuji za relevantní pro stanovení tak specifických a omezujících podmínek, jako tomu bylo v případě posuzované veřejné zakázky. Pokud totiž jde o uváděné skutečnosti týkající se zvýšených nároků na bezpečnost, množství odstraňovaných nečistot či zvýšený pohyb osob, tyto v podstatě dokumentují pouze požadavky na silné personální a organizační zázemí dodavatele, které však může být pro plnění zakázky zajištěno odlišnými, daleko méně striktními kvalifikačními požadavky.
43. Souhlasím sice s námitkou zadavatele, že existují zvýšené nároky na zaměstnance provádějící tento typ služby, a to jak z pohledu jejich zdravotního stavu, tak školení bezpečnosti a ochrany zdraví, což vyvolává zvýšené finanční náklady, a že vymezení právního rámce metra a vlaků společnosti České dráhy, a. s., dle zákona o drahách je odlišné. Potom je však prakticky lhostejné, jací pracovníci budou školeni nebo jinak řečeno, musí být školen každý pracovník, byť se opětovné školení pracovníka jeví jako relativně jednodušší. Zadavatel se však v této souvislosti především dopouští argumentační výkladové chyby. Pro doklad pravdivosti specifičnosti prostředí v metru jsou uvedena tvrzení pravdivá sama o sobě – např. právní prostředí Českých drah je jiné než u metra, ale neplyne z něho pravdivost výroku o jedinečném prostředí, kde nemůže provádět úklid nikdo jiný než ten, kdo dříve již tuto službu poskytoval. Z výše uvedených skutečností totiž logicky nelze dovodit potřebu stanovit kvalifikační předpoklady z hlediska obratu či rámce seznamu vykonávaných služeb tak omezujícím způsobem, jak to učinil zadavatel. Dále mám zato, že uváděné úvahy zadavatele, zda v rámci České republiky lze či nelze nalézt alespoň šest nádraží, která by obsahovala takový rozsah podzemních prostor, jako je tomu v případě stanic metra, nepřinášejí pro posouzení této otázky nic nového.
44. Dovolávání se vyřízení podnětu vedeného pod č. j. ÚOHS-P364/2009-9810/2009/540/KKo, v němž Úřad shledal jako přiměřený a odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky požadavek jiného zadavatele na doložení seznamu stavebních prací za posledních 5 let spočívajících výlučně pouze v rekonstrukci školských objektů, není náležité. K tomu dále opakovaně uvádím, že se jednak nejednalo o rozhodnutí Úřadu ve správním řízení a v dané veřejné zakázce šlo o rekonstrukci budovy za plného provozu školy a pohybu osob, zejména dětí, v místě rekonstrukce. Tuto konkrétní a odlišnou kauzu nelze bez dalšího mechanicky zobecnit na posuzované zadávací řízení.

45. Nesouhlasím s názorem zadavatele, že stanovením oprávněných kvalifikačních předpokladů nedošlo k zásadnímu omezení možnosti dodavatelů zúčastnit se zadávacího řízení, a že skutečnost, že se tito dodavatelé zadávacího řízení nezúčastnili, nemůže jít k tíži zadavatele. Zároveň to ani neznamená, že by takoví dodavatelé neexistovali. Připomínám, že bylo věcí zadavatele podávajícího rozklad toto tvrzení prokázat. Jinak je možné říci, že se jedná o nijak nedoložený názor, proti němuž svědčí už samotný průběh zadání této veřejné zakázky. Obdobně uvádím, že Úřad ve smyslu ust. § 112 odst. 2 písm. b) zákona je oprávněn při výkonu dohledu nad dodržováním zákona mj. přezkoumat vymezení předmětu veřejné zakázky. To platí za předpokladu, že jde o otázku, která má zásadní význam pro posouzení souladu postupu zadavatele se zákonem.
46. Ve vztahu k odůvodnění uložené pokuty nesouhlasím s argumentací předloženou zadavatelem, neboť analýza hospodaření zadavatele je pouze jedním z podstatných podkladů pro zhodnocení intenzity ukládané pokuty, neboť tato musí být pro delikventa vždy natolik citelná, aby újma pociťovaná v jeho majetkové sféře byla přiměřená, přitom však nesmí být pro daný subjekt likvidační (v souladu s Úřadem odkazovaným nálezem Ústavního soudu). Pokud Úřad posoudil objem prostředků, s nimiž zadavatel hospodaří, učinil tak správně a v mezích své pravomoci. Meze pro uložení sankce jsou přitom stanoveny ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona a základem pro jejich výpočet je v případě projednávaného správního deliktu vždy hodnota veřejné zakázky. Účelem takto vymezeného sankčního rozpětí je bezesporu fakt, že čím dražší zakázku zadavatel zadává, tím víc by si měl být vědom společenské odpovědnosti za své jednání (úspora veřejných zdrojů je hlavním cílem zákona) a rovněž by o to více měl dbát na zachování základních zásad v souladu s § 6 zákona. Pokud tak nečiní, je namísto v rámci represe za konkrétní identifikované protiprávní jednání a v rámci prevence i *pro futuro* uložit takovou sankci, která splní veškeré účinky jí právní teorií připisované. Všechna uvedená východiska přitom v daném případě považuji za splněná.
47. Ohledně procesních námitek uváděných zadavatelem konstatuji, že po dvojím novém projednání případu vydal Úřad napadené rozhodnutí (již třetí prvostupňové v projednávané veřejné zakázce), které v souladu s dříve vysloveným závazným právním názorem předsedy Úřad precizoval, přičemž nyní přezkoumávané rozhodnutí považuji za dostatečně určité, srozumitelné a přezkoumatelné.
48. Dovolává-li se zadavatel nedodržení správní lhůty pro vydání rozhodnutí, pak uvádím, že v souladu s ust. § 71 odst. 3 správního řádu jsou lhůty tam uváděné lhůtami pořádkovými a za jejich překročení není uváděna jakákoliv sankce. Ve vztahu k vedení správního řízení a s tím spojeným uplatněním práv jeho účastníka mohl zadavatel – domníval-li se, že správní orgán s vydáním rozhodnutí mešká – využít institutu opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu. Ze spisového materiálu v dané věci však žádná skutečnost, že by tak učinil, nevyplývá.

VI. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladech.
50. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Sokolovská 217/42, 190 22 Praha
2. C D V služby, s.r.o., Radlická 3185/1c, 150 00 Praha
3. V-TRADE, s.r.o., Francouzská 30, 602 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy